

El PP balear cerca líder

Quatre suposats candidats aspiren a ser el pròxim president del PP balear, però probablement al final només en quedaran dos: Biel Company i José Ramón Bauzà.

Reportatge de Miquel Payeras

El congrés del PP il·lenc se celebrarà a finals de març o principis d'abril. En aquests moments són quatre els aspirants a presidir la formació conservadora. Quasi mai hi havia hagut tantes candidatures. Però tot és diferent de com fou en el passat: el partit no havia estat tan orfe de poder institucional com ara i la tensió entre la militància és molt alta.

Els candidats són Biel Company, José Ramón Bauzà, Jaime Martínez i Aina Maria Aguiló. No és fàcil veure diferències ideològiques entre ells. De fet, durant el quadrienni 2011-2015 tots defensaren amb la mateixa vehemència la política que feia aleshores el Govern presidit per Bauzà, del qual eren consellers Company –d'Agricultura– i Martínez –de Turisme– mentre que Aguiló feia de portaveu del partit en assumptes d'Ensenyament. Així doncs, quan es parla de divergències, són, en realitat i a tot estirar, de matís o, més aviat, d'imatge.

1 BIEL COMPANYY

Company és considerat el candidat del sector regionalista. Amb aquest nom se sol designar el grup de batlles del PP que durant el mandat de Bauzà al capdavant del Govern plantejaren objeccions a la política lingüística que aplicava el

president. Consideraven que era massa radical i que els suposava problemes en els pobles respectius, en els quals una part de la militància conservadora no entenia com “els de Palma” imposaven a les escoles aquests “problemes”. Es tractava d'alcaldes de pobles petits, amb població quasi totalment monolingüe en català, entre els quals el més conegut era

el de sa Pobla, Biel Serra. Tenien un pes polític escàs dins del PP, però posaren força nerviosos els membres del nucli de poder que envoltava Bauzà. Fins i tot el president els va telefonar almenys en dues ocasions per evitar que es reunissin a parlar. Els arribà a acusar de voler conspirar en contra seva.

Amb la derrota electoral de maig de 2011, que fou brutal per al PP perquè va perdre no només el Govern sinó els quatre consells insulars i els principals ajuntaments de les Illes, aquells batlles díscols es convertiren de cop en la representació interna de l'antibauzanisme. Dit d'una altra manera: formaven l'únic grup que tenia la credibilitat –per haver-se oposat al president quan ningú més ho havia fet– per pegar un cop intern i obligar a dimitir Bauzà. Comptaven, per a això, amb el suport de l'ex-president del PP i del Govern Gabriel Cañellas, considerat el *pare* del partit a Balears, un home que conservava –i encara ara– una considerable influència entre una part de la militància, sobretot la dels pobles de Mallorca. Fou un suport suficient →

Biel Company, regionalista, sembla que és qui té més probabilitats de ser el nou president del PP balear en el congrés del partit de la pròxima primavera.

1. Aina Maria Aguiló, la més furibundament anticatalanista del PP, és molt probable que a l'hora de la veritat demani el vot per a Bauzà. **2.** Jaime Martínez, ex-conseller de Turisme de Bauzà, possiblement acabi retirant-se i doni suport a Biel Company. **3.** José Ramón Bauzà no cerca en realitat guanyar la presidència sinó assegurar-se influència en la pròxima direcció i a l'hora de fer les llistes electorals.

→ perquè s'hi sumessin en qüestió de dies un caramull de militants que no havien piulat contra Bauzà però que després de la derrota abominaven el president.

Així, el sector regionalista anà guanyant força cada jornada que passava. Quan s'inicià el mes de juny de 2015, dues setmanes després del desastre electoral, fins i tot el batlle de Palma, que havia tingut fortes diferències amb Bauzà –el qual, amb José María Rodríguez, cap del PP de la capital, l'havia obligat a no presentar-se a la reelecció–, se sumà a la rebel·lió. Els revoltats exigien que el president del partit dimitís immediatament. I qui posarien al seu lloc? Doncs totes les mirades convergien en Biel Company, aleshores conseller d'Agricultura en funcions, que comptava amb el suport de Cañellas i dels batlles crítics, i que es convertí aquells dies en la gran *esperança blanca* del regionalisme, tot i que durant els quatre anys de bogeries lingüístiques de Bauzà mai no hagués badat boca per queixar-se.

Tanmateix, com és prou conegut, els crítics no tingueren prou força per fer caure Bauzà. Finalment, la cúpula conservadora de Madrid li oferí que dimitís –el juliol de 2015– a canvi de ser senador

per designació del Parlament autonòmic i imposà una presidència interina –la de Miquel Vidal, encara vigent– fins a la convocatòria del congrés, que se celebraria després del d'àmbit estatal. Els rebels es quedaren amb un sabor de boca agre dolç. Es llevaven de sobre Bauzà però no podien imposar Company com a nou president immediatament.

D'aleshores ençà el candidat ha estat esperant. Ara li ha arribat l'hora. És, dels

quatre que opten a la presidència, el que té més garanties d'èxit. Alguns dels que li fan costat li atorguen entre el 70% i el 80% de suports entre la militància.

2 JOSÉ RAMÓN BAUZÀ

José Ramón Bauzà, no cal presentar-lo. A pesar de ser el màxim responsable de la pitjor derrota electoral del PP balear, ara torna a intentar presidir el partit. Com es pot explicar? Segons ell

2
[SAC E BU]

3

No sembla que Bauzà tingui ni la més mínima possibilitat de guanyar. De fet, segons convenen les fonts consultades, el seu objectiu no és vèncer sinó obtenir prou vots perquè el futur president del partit es vegi obligat, amb vist a les eleccions autonòmiques que se celebraran la primavera de 2019, a negociar la unitat interna. A canvi del suport del seu grup al guanyador del congrés, previsiblement Company, l'ex-president voldria obtenir quotes de poder internes que a la pràctica suposarien la capacitat de posar alguns dels seus homes a les llistes electorals en llocs de sortida assegurada i, també, li atorgaria la possibilitat de decidir qui ocuparia càrrecs institucionals en cas de victòria electoral del PP. Així ho explicà, entre altres fonts, a aquest setmanari Joan Huguet, ex-president del Parlament i ex-vice-president del Govern amb Cañellas: "El seu objectiu de veres no és guanyar, perquè sap que no pot, sinó arribar a aproximadament el 30%" dels suports interns en el congrés, que seria una quantitat "prou important" per obligar el guanyador a negociar. En el sentit ja explicat abans, és a dir, que a canvi de la pau interna després del congrés, "imprescindible per guanyar les eleccions" de 2019, recorda Huguet, voldria influència sobre la futura direcció del PP –col·locant-s'hi ell o a través d'homes seus– i, per tant, per exemple, també a l'hora de confeccionar les llistes electorals. Per assolir l'objectiu Bauzà s'ha unit a José María Rodríguez, el cap de l'agrupació de Palma –la més poderosa del partit– fins al passat mes de juliol, quan hagué de dimitir per haver estat imputat en un assumpte judicial. Però, a pesar de no mantenir el càrrec, sí que manté una elevada influència entre la militància conservadora de la capital. El tàndem busca suports sobretot a Palma, Calvià, Marratxí, Eivissa i Lluçmajor.

D'altres veus, molt crítiques amb l'expresident, creuen que la seva candidatura s'ha d'entendre com "un intent de continuar essent senador autonòmic, ja que sap que, si acabés el seu mandat ara, el Parlament [balear] no el tornaria a elegir. Així que... és clar què vol, no?". La font es refereix a la possibilitat que, si Bauzà tingués influència a l'hora de designar càrrecs institucionals del PP després de les eleccions autonòmiques

de 2019, ben bé podria assegurar-se quatre anys més al Senat.

3 JAIME MARTÍNEZ

Martínez fou el successor de Carlos Delgado al davant de la Conselleria de Turisme en el Govern de la legislatura anterior. Se'l considerava el candidat més espanyolista, però la irrupció de Bauzà ha mudat la percepció general. El candidat intenta presentar-se a la militància com l'opció tranquil·la, sense estridències, que representa el compromís entre les diferents sensibilitats del partit, entre regionalistes i espanyolistes, sobretot.

Ningú li dona la més mínima possibilitat de victòria. Els mitjans locals han elucubrat amb la possibilitat que acabi donant suport a algun altre candidat i que es retirí. Així ho creu també Joan Huguet, segons ho explicà a aquest setmanari: "És probable que acabi entrant en la candidatura de Biel Company".

4 AINA MARIA AGUILÓ

Durant la legislatura 2011-2015 aquesta diputada i portaveu del PP en assumptes d'Ensenyament es caracteritzà per ser una furibunda anticatalanista i activista contra els docents que es manifestaven a favor de l'escola pública en català. Després de les eleccions, com a militant de base, Aina Maria Aguiló es mantingué molt activa a través de Twitter no només contra els catalanistes de fora del PP sinó contra els seus companys regionalistes. Fins al punt que algunes de les seves opinions foren considerades insultants per altres afiliats del PP, que la denunciaren a la comissió que vetlla per l'ordre intern, la qual la va suspendre de militància durant sis mesos.

Recuperats els seus drets orgànics, ara vol ser presidenta del partit. O això va manifestar quan es presentà en públic. Però en realitat gairebé ningú se la creu: "És una maniobra", diu un ex-diputat conservador, "el que vol és tenir una posició que li permeti estar en el bullit si el PP guanya les pròximes eleccions". Huguet comparteix la idea: "A l'últim se sumará a la candidatura de Bauzà", amb l'esperança que així pugui ser "recompensada" a l'hora, per exemple, de fer les llistes electorals.

En resum, el duel entre Company i Bauzà està a punt de començar. En joc, el lideratge del PP. ●